

MOLNÁR MIKLÓS

A birodalom hazavág

Az írástudók felelőtlensége valóságos dögvész: sokkal veszedelmesebb, mint ha megfertőznék a levegőt, amit belehelünk.

(Marcus Aurelius)

Imigyen szólt hajdanában az ószövetségi prédikátor: „Láttam, milyen sokan szenvednek a hatalmasok elnyomásától és erőszakosságától. Láttam az elnyomottak könnyeit, s hogy nincs, aki vigasztalja és segítse őket. Láttam, hogy elnyomóik kezében van az erő és a hatalom, de a szegényeket senki sem pártolja. Ezért jobb dolguk van azoknak, akik már meghaltak, mint azoknak, akik élnek. De mindegyiküknél szerencsésebb, aki meg sem született, és nem tapasztalta meg azt a tengernyi gonosztságot, amit az egyik ember a másik ellen elkövet.”

Húzzuk ki a fejünket a homokból, már csak azért is, mert a homok is tele van mérgekkel! A globális ÍGY IRTUNK MI program keretében mindnyájunkat hazavág a „birodalom”. Irtanak bennünket mérgező ételekkel, mérgező italokkal, mérgező oltóanyagokkal, mérgező patikaszerekkel, mérgező árucikkkel, mérgező szórakoztatóiparral, mérgező politikusokkal, mérgező propagandával, mérgező bankrendszerrel, mérgező elektromágneses sugárözönnel, mérgező vegyi permittel.

Megvan már néhány évtizede, hogy elkezdtek az emberiség elleni titkos vegyi háborújukat. Világszerte csinálják, és világszerte kussolnak róla. Ha rájuk olvassák, letagadják, jobban mondva letagadtatják a bértudósaikkal, bér-firkászaikkal és bértrolljaikkal. Pedig a vak is láthatná, mit művelnek, elég fölnezní az égre, csak hogy nem tudjuk, nem akarjuk, nem merjük meglátni. Nem merjük meglátni, mert rettegünk a kognitív disszonanciától, magyarul be vagyunk gazolva, hogy kiderül rólunk a tökkelütöttségünk és megvezethetőségünk. Lemming módra rohanunk a pusztulásba.

A Journal of Geography, Environment and Earth Science International című földrajzi, környezeti és földtudományi szakfolyóirat 2018. októberi számának egyik cikkében J. Marvin Herndon geológus leszögezi: az éghajlatkutatók – abban a téves hiedelemben, hogy az „üvegházi gáz”, vagyis a légkörbe jutó, „antropogén eredetű” szén-dioxid ejti csapdába a fölhevült levegőt, ami egyébként kiáradna az űrbe – nem ott keresik a világméretű éghajlatváltozás okait, ahol megtalálhatnák. A cikk szerzője szerint ez a téves vélekedés, amelyben 1989 óta az ENSZ Éghajlatváltozással Foglalkozó Kormányközi Vitafóruma is osztozik, hamis föltevésekre épülő számítógépes modellekben gyökerezik.

Az Egyesült Államokban 1958 táján kezdték el, eleinte időben és helyben korlátozott körülmények között, az időjárás ellenőrzését célzó katonai kísérleteket. Nanorészecskéket: alumínium, bárium, stroncium 90, kadmium, kén és cink szabad szemmel nem látható anyagszemcséit és porszénhamut permeteznek a légkörbe, valamint hónapok látszó „pozdorját”, ami valójában alumíniumbevonatú polimerszálakból, szárított véresejtekből, műanyagból és papírból áll. Első ízben egy polimereket kutató vegyész, dr. R. Michael Castle állapította meg – és azóta már sokan mások is – a légkörbe juttatott polimerparányokról, hogy génpiszkált, fertőző, vírusokkal módosított gombaféléket tartalmaznak.

És mindez benne van a levegőben, amit belélegzünk. El vagyunk árasztva mérgező nanorészecskékkel, szüntelenül potyog a fejünkre a sátáni manna.

2010-ben – az Obama-kormányzat idején – a lékör mérgező vegyi anyagokkal való rojtosra permetezését kiterjesztették Észak-Amerikára, az Európai Unióra, a Brit Nemzetközösség tagjaira, valamint Kínára, Egyiptomra, Oroszországra, Indiára és föltehetően más országokra is. A vegyi trutymó repülőgépekről való szétszórását az Egyesült Államok Szabadalmi Hivatalában bejegyzett szabadalmak sokasága teszi lehetővé, pl. „orkán-ellenőrzési módszer”, „porsemekből létrehozott szoláris védőpajzs a világméretű fölmelegedés kivédésére”, „az időjárás-módosítás esőkeltő technológiája”, „nanofonalak gyártása”, „időjárás-módosítás műholdakról”, „napsugár-meghajtású repülőgép”, „a felhőzet kondenzációs magokkal való telítésének módszere”, „füstgenerátor”, „a légszennyezés ellenőrzésének módszere”, „eszköz a naphő visszaverésére”, „füst-felhő-kibocsátási eljárás mozgó repülőgépekből”, „égboltra író berendezés” stb., stb., stb. (A „geomachinációval” kapcsolatos szabadalmak teljes listája itt olvasható: <https://www.geoengineeringwatch.org/links-to-geoengineering-patents/>.) Az égboltra fölhorodott anyagok gyártói, be- és kiszállítói nyilván tetemes haszonra tesznek szert. Jól megfizethetik azokat a pilótákat is, akik a vegyi turhát széttergető gépeket irányítják – már ha egyáltalán emberek, nem pedig robotok. *De vajon ki állja a cechet?* Abba a kegyelmi állapotba juttatott bennünket a főhatalom, hogy magunk finanszírozhatjuk saját kipusztulásunkat?

Az égbolt vegyi takonnyal való teleteregetésének szigorúan titkos tevékenységét, állapítja meg J. Marvin Herndon, kormányzati szinteken egybehangolt sumákolás, hazudozás és félrevezetés övezi. Manapság az időjárás megfigyelése és a meteorológiai hírszolgálat is titkosszolgálati ellenőrzés alatt működik. Gondosan elhallgatják a jó nép előtt a vegyi permetszórás tényét, meg hogy milyen összetételű a permet, amelyet beleszórnak a levegőbe, amit mindnyájan belélegzünk, és mélységesen kussolnak az egészségünket romboló súlyos ártalmakról.

Minden idők emberiség ellen folyamatosan elkövetett legsúlyosabb bűncselekményéről van szó, aminek a jelenkori magyar kormányok is tetőtől talpig, szőröstül-bőröstül cinkosai. Alighanem a NATO-tagsággal együtt járó kötelezettségként rótták rájuk a programban való tevékeny részvételt (NATO = *North Atlantic Terror Organization*, „Észak-atlanti Terrorszervezet”). A népesség feje fölött, a legnagyobb titokban, a polgárok tudta és jóváhagyása nélkül, az aláírókat hallgatási esküre kötelezően megkötött államközi szerződések tehetik lehetővé, hogy Hunnia légteréből tömegpusztító vegyi turhával, „sztratoszferikus aeroszol-injekciókkal” permeteznek bennünket szakadatlanul, éjjel-nappal, mintha nem istenarcú lények, hanem kártékony, kiirtandó férgek volnánk. („Istenarcú lények? – veti közbe Vörösmarty Mihály. – Az ember fáj a földnek!”)

A „geomachináció” – az éghajlatpiszkáló, „napsugárzás-kezelő”, magyarárn a napfényt részlegesen visszaverő, az időjárást gépesítő és földrészek közötti fegyverként bevető világméretű katonai programok – következményeként homályos az égbolt, roncsolódik a bioszféra, gyulladnak föl és égnek porig erdők száz- meg százezer hektárjai, fokozódik hatványozottan az élőlények kihalása, megy tönkre az ózonpajzs, ami miatt egyre erősebb az ibolyántúli sugárzás, okoz világszerte zűrzavaros időjárást a víz körforgásának megbotyulása, szennyeződik mérgező nehézfémrészecskékkel a levegő, a víz és a termőtalaj, szenved jóvátehetetlen károkat a környezet és az egészségünk.

A ki tudja, honnan fölszálló és kik által irányított csíkhúzó repülő tevékenységének nyilvánvalóan nem csupán a napsugárzás gyöngítése a célja, hanem az időjárás háborús szándékú befolyásolása, a látóhatár fölötti radarellenőrzés fokozása, az élelmiszer-termelés ellenőrzése, sőt az élettani kísérletezés is. A légköri permetezésnek sok olyan vonatkozása és célja is lehet, amelyekről

egyelőre nem sokat tudhatunk: az időjárás tömegpusztító fegyverként való bevetése, politikai zsarolás, a felső légköri rétegek ionizálása, az ionoszféra fölfűtése, bolygósintű geofizikai műveletek, a nehézkedés legyőzésére vonatkozó kísérletek, valamint a Föld összes élőlényének teljes ellenőrzése. A szervezünkben fülhalmozódó nehézfémek belső antennaként működnek. Az 5G technológia segítségével, amelyet nagy sebbel-lobbal éppen most szabadítanak rá Magyarországra is, anélkül hogy egy árva szót vesztegetnének az eljárás halálos veszélyeire, mindenki programozhatóvá vagy éppen egyetlen gombnyomásra elpusztíthatóvá válik. Aki a fentieket kapásból „konteónak”, „összeesküvés elméletnek” minősíti, holott vérre menő, súlyos valóságokról van szó, annak hadd ajánljam a figyelmébe: az „összeesküvés elmélet” fogalmát a CIA gondolatrendőrsége hozta forgalomba, hogy elrettentsen és lejárasson mindenkit, aki a birodalom urainak kínos tényeket mer feszegetni.

Aki észbe veszi az elmondottakat – már akinek van még egy csöppnyi józan esze –, az keserű kacajra sem érdemesíti a honi politikai bohacirkusz száználmas mutatványait, amilyen például a Sargentini-jelentés figyelemelterelésként az adófizető köznép, „a hőkölés népe” közé hajított gumicsontja, vagy senkiházi celebek apokaliptikus csinnadrattával tálalt molesztálási ügyei a presztituált főfosatú médiában. „Szörnyű belegondolni – fakadt ki egy ízben G. K. Chesterton –, hogy milyen kevés politikust akasztanak föl.”

A kultúráknak megvannak a maguk vakfoltjai: például képtelenek rá, hogy észrevegyék saját szétesésüket és pusztulásukat. Mobildebilek, konzumzombik, szavazóbarmok hordáitól, a faszbuk koncentrációs táborába beteretelt agyalágyultaktól nem várhatunk megvilágosodást, vagy legalább annyit, hogy észrevegyék: ellopták tőlük a kék égboltot, és ellopják tőlük a napfényt. Ám a java írástudóktól, akik remélhetően szeretnének kivetkőzni a rendszer hasznos hülyéinek kényszerzubbonyából, el lehetne és el is kellene várni, hogy ne a közjük hajigált gumicsontokon rágódjanak, hanem – rangsorba állítva plánetánk legégetőbb gondjait – legelső helyen foglalkozzanak mind közt a leg-súlyosabbal: hogy bolygónk klímája közel van a teljes összeomláshoz, és emiatt végveszélybe jutott a földi élet. Akkor is rendületlenül, utolsó lehetünkig vernünk kell a lármafát, és kongatnunk kell a vészharangot, ha élünk a gyanúperrel, hogy talán elhagytuk már azt a pontot, amikor a pusztító folyamatokat még meg lehetett volna állítani vagy vissza lehetett volna fordítani.

Ha következik a környezeti katasztrófát követő társadalmi összeomlás – vagy ahogy angolszász nyelvterületen mondják: *when the shit hits the fan*, vagyis „ha a szar becsapódik a ventilátorba” –, és véget ér a kísérletező kedvű istenek önkényéből „lesz, ami lesz” alapon a Föld bolygóra szabadított sárkányfogvetemény ontológiai dáridója, a szavak, az „lge” rémuralma, drámai gyorsasággal berekesztődik vagy gyökeresen átalakul a földtörténet antropocén korszaka: éhínség, rombolás, fejvesztett népvándorlás, háború és járványok fogják elsöpörni a civilizáció összes „vívmányát”. A Föld megöszül, tél lesz és csend és hó és halál. „Amikor azt mondom: éhínség, rombolás, népvándorlás, járványok és háború – írja *Deep Adaptation: A Map for Navigating Climate Tragedy* című (»Mélyreható alkalmazkodás: Térkép az éghajlati katasztrófa bejárásához«; letölthető erről a címről: <https://mahb.stanford.edu/wp-content/uploads/2018/08/deepadaptation.pdf>), 2018 júliusában közzétett értekezésében Jem Bendell, a Cumbriai Egyetem professzora –, akkor úgy értem: a te életedben. Megszűnik az energiaszolgáltatás, nem folyik víz a csapból. A szomszédjaidon múlik, hogy hozzájutsz-e élelemhez vagy egy kis meleghez. Nem tudsz kielégítően táplálkozni. Nem bírod eldönteni: menj-e, maradj-e. Rettegsz, hogy megölnek, mielőtt éhen halsz.”

A létezés vagy birtoklás dilemmájának megoldására képtelen *homo sapiens* fönmaradása azon múlik, hogy a közösségek, az országok, az emberiség

egésze föl tudnak-e készülni ilyen vészhelyzetre, és tudnak-e alkalmazkodni hozzá – Jem Bendell szavával élve: *képesek-e mélyreható alkalmazkodásra* –, vagy pedig a legutolsó pillanatig ragaszkodunk a tudomásul nem vétel, a fejünk homokba dugásának stratégiájához. (Tizenöt perces videó a mélyreható alkalmazkodásról: <https://www.youtube.com/watch?v=DAZJtFZZYmM>.)

Efféle kérdéseket kell fölvetnünk és megválaszolnunk: Mihez kezdünk, ha a pénzünk annyit sem ér, mint egy szétdurrant lufi foszlányai? Mit iszunk, ha nincs saját (nehézfémrészecskékkel szennyezett) kutunk? Mit eszünk, ha kiürül a hűtőszekrényünk, üresen tátongnak a kifosztott bevásárlóközpontok, és nem kapirgál (nehézfémrészecskékkel szennyezett) udvarunkon aprójószág, nem rőfög (nehézfémrészecskékkel szennyezett) ólunkban disznó, nem legel (nehézfémrészecskékkel szennyezett) rétünkön tehén, birka vagy kecske, nem terem (nehézfémrészecskékkel szennyezett) konyhakertünkben krumpli, bab, borsó, sárgarépa? Hova fogunk hugozni és szarni? Mivel fogunk fűteni? Hogyan védjük meg magunkat és a családjunkat? Hogyan tartunk kapcsolatot távol élő rokonainkkal, ha mobil nuku, internet nuku, üzemanyag nuku, tömegközlekedés nuku, országúti közbiztonság nuku? Mik azok az értékek, amelyekhez minden körülmények között ragaszkodunk, és amelyeket közösségi szinten is érvényesíteni szeretnénk? Mi lesz a kórházakkal, az állatkertekkel, az elmeegógyintézetekkel, a börtönökkel, „ha a szar becsapódik a ventilátorba”? Mi lesz az atomerőművekkel? Nem kellene-e már most, „amíg szépen vagyunk”, bezárni a paksi erőművet (nem feszegetve azt a kérdést, hogy nem minden idők legfeléltlenebb döntése volt-e atomerőművet telepíteni a Duna partjára)?

„E vezérelveket megfogalmazó dolgozat célja: lehetőséget kínálni az olvasóknak, hogy átértékeljék a munkájukat és az életüket az éghajlatváltozás folyamánként a közeljövőben óhatatlanul bekövetkező társadalmi összeomlás nézőpontjából” – vezeti be idézett tanulmányát Jem Bendell professzor. „Milyen értékeket és viselkedési formákat őrizzen meg a társadalom, miközben igyekszik életben maradni?” – teszi föl a kérdést. A „mélyreható alkalmazkodás” nem csupán rugalmasságot, hanem abbahagyást, elengedést, lemondást is jelent. Az egyénnek és a közösségnek el kellene engednie némely dolgokat, le kellene mondania birtoktárgyairól, viselkedésmódokról, szokásokról és hiedelmekről, a hozzájuk való ragaszkodás ugyanis csak rontana a helyzeten. El kellene például költözni tengerek és óceánok partvidékéről, be kellene zárni a sérülékeny ipari létesítményeket (például az atomerőműveket), le kellene mondani számtalan fogyasztói igényről. Elengedhetetlenül fontos lenne ezenkívül a helyreállítás, a „restaurálás” is: vagyis a visszatérés olyan életformákhoz és közösségépítési módszerekhez, amelyeket kiirtott a hidrokarbon működtette civilizáció. Vissza kellene adni sok-sok tájat a természetnek, hogy újra növényekkel és állatokkal népesülhessenek be. Tetemesek lennének a környezeti előnyök, fenntartásuk pedig szinte semmibe se kerülne. A mélyreható alkalmazkodás Jem Bendell szerint azt is jelenti, hogy az emberek az évszázadoknak megfelelően táplálkoznak, és csak olyan játékokat játszanak, amelyekhez nincs szükség villanyáramra.

A becsapott, elárult, megmérgezett, intuíciójától és önvédelmi ösztöneitől megfosztott, agyonellenőrzött, gyámoltalan tömeglénnyé idomított, az emberi lényegtől végképp elidegenített népesség mélyreható alkalmazkodásra való fölkészítése aligha szerepel a bünszövetkezetben és folytatólagosan világméretű népiertást elkövető birodalom forgatókönyvében. Igaznak bizonyulhatnak Mike Adams alábbi szavai (részlet a *Warning for Humanity*, „Figyelmeztetés az emberiségnek” című, a Natural News hírportál 2018. november 24-i számában megjelent írásból): „Az emberfaj öngyilkosságát már nem lehet föltartóztatni. Régen elhagytuk már azt a pontot, amikor a kritikus mennyiségű tömeges észretérés megfordíthatta volna a dolgokat, és megállíthatta volna a tébolyt.

Az emberi társadalmak menthetetlenül a mindenkit sújtó világméretű katasztrófa felé tartanak, ami tömeges pénzügyi, politikai, környezeti és kulturális összeomlásba fog torkollni. Az összeomlásnak világméretű járványok, tömeghalál, társadalmi fölfordulás, politikai zűrzavarok és éhínség lesznek a következményei. Ez a vég immár elkerülhetetlen. Sokak szerint szándékosan mozdítják a világot ebbe az irányba, részint a bolygó népességének megritkítására, részint pedig azért, hogy a kívülről irányított válság nyomán megszülethessen a világkormány, amely »megmenti« majd az emberiséget.”

Úgy jártunk, mint a kis herceg bolygója a baobab-magokkal. A mi bolygónk földjét is „baobab-magok” fertőzték meg. És mert nemhogy elkésve, hanem egyáltalán nem avatkoztunk be, most már soha nem szabadulhatunk meg a „baobabtól”. „Elborítja a bolygót mindenestül. Átlyuggatja a gyökereivel. És ha túlságosan sok a baobab, egyszer csak fölrobbantja a bolygót.”

A „Miért történhet meg mindez?” kérdésére Robert J. Burrowes, az ember-ek közti erőszak amerikai kutatója, az erőszakmentesség elkötelezettje, a *Why Violence?* („Az erőszak okai”) című könyv szerzője a *Dissident Voice* 2018. szeptemberi számában megjelent tanulmányában így válaszol, miután megállapítja, hogy főként az „elitek” hozta döntések hosszú sorozata juttatott bennünket a mostani válságos helyzetbe, mert mindennél fontosabbnak tartották a profitjuk, a hatalmuk és a kiváltságaik gyarapítását, ránk erőltetve a döntéseiket, amelyekkel szemben nem tanúsítottunk kellő ellenállást: „Mert olyan világban élünk, amelyben a politikai, gazdasági, katonai, jogi és közösségi berendezkedések, valamint a társadalom folyamatai teljességgel alkalmatlannok, hogy a köz javát szolgáló embereket és kormányzati intézményeket hozzanak létre, akik/amelyek megértéssel és tisztelettel bánnának környezetünkkel, és fölfognák Földünk életterének valódi állapotát. Le kell tehát szögeznünk: villámsebességgel száguldunk a kihalás felé. Ha a jelenlegi úton haladunk tovább, föltéve, hogy nem lesz atomháború, az utolsó ember valamikor 2021 és 2026 között fogja kilehelni a lelkét.” (Örömnép Hencidától Bonchidáig: MEGSZABADULNAK TŐLÜNK AZ ÁLLATOK. „Hát ezzel istenesen befürödtünk”, summázzák az emberi kísérlet mérsékelt sikerét az istenek. „De nézzünk körül a Tejútrendszeren kívül is, hátha akad valahol egy bolygó, ahol többre vitték a teremtményeink.”) Robert J. Burrowes dolgozata ezekkel a szavakkal zárul: „Kemény lesz a harc az emberiség életben maradásáért, annál is inkább, mert nagyon is a »játzsma« végső szakaszában járunk. Én azonban utolsó lehettemig küzdeni fogok. Remélem, ti is.”

A bűnbeesés egyenlete: a technika haladása = a természet halódása. A féktelen technikai haladás az élet természetes alapjainak rohamos pusztulását okozta. Mese nincs: a mesterségesen létrehozott, természetellenes rendszernek össze kell omlnia, hiába próbálkozik kétségbeesetten a főhatalom – föltéve persze, hogy volnának ilyen indítékai – bolygósztintú éghajlat-buzerálás bevetésével helyreütni a Föld légköre és élővilága ellen elkövetett bűnök garmadát.

Futtassuk végig magunkban a fentieket, legalább gondolatkísérletként. Elkéstünk már a haragra lobbanással a történelem ránk váró végkifejlete miatt. Tetszettünk volna idejében haragra lobbanni! A harag már túljutott a fénykorán, állapítja meg Peter Sloterdijk, aki *Zorn und Zeit* („Harag és idő”) című politikai-filozófiai esszéjében kifejti, hogy a harag az európai hagyomány nyitó szava: ez a szó áll az *Íliász* első mondatának élén, „végzetesen és ünnepélyesen, akár valami ellentmondást nem tűrő fölszólítás” („Haragot, istennő, zengd Péleidesz Akhilleuszét...”). „Kezdetben volt a »harag« szó, és a szó diadalt aratott” – szögezi le Sloterdijk. Vagy ahogy Babits írja: „A világirodalom az indulat énekével kezdődik.”

Ha szépen szeretnénk lelépni az emberiség fülcsikorgatóan kontár módra megkomponált opera buffájának színpadáról, tehetünk-e mást, mint hogy

kétszer is meggondoljuk, érdemes-e még új cipőt vennünk? Tehetünk-e többet, mint hogy újra meg újra elmormoljuk egy walesi bárd (az ötszázasával dalolva lángsírba menők fajtájából), Daffyd ap Gwvilyn átkát, amellyel 1304-ben sújtotta az órákat: „Átkozott legyen a sötét arcú óra, amely fölébresztett a parton! Átok a fejére, a nyelvére, a zsinórjaira, nemkülönben a súlyaira, idétlen golyóira, kalapácsára és szörnyű hangjára, ahogy sietteti a napot, és megállás nélkül dolgozik!” Tehetünk-e jobbat, mint hogy nem ölünk meg semmilyen élőlényt, nem ártunk senkinek, és amennyire telik tőlünk, részvétellel, megértéssel és szeretettel vagyunk a családjunk, a barátaink és valamennyi élőlénytársunk iránt, és élvezzük a társaságukat, amíg megtehetjük?

Nagyon hülyén fog meghalni, aki még most sem szánja el magát, hogy engedelmességen az archaikus Apollón-torzó sugallatának („mert nincsen helye egy sem, mely rád ne nézne”), és megváltoztassa az életét. Van rá tíz perccel, és kilenc már eltelt belőle... Dr. Malcolm Light angol geológus és óceánkutató prognózisa szerint (<http://arctic-news.blogspot.com/p/malcolmlight.html>) az északi-sarki jég alatti metángáz – a fosszilis üzemanyagok kitermelésének állandó növelése, és ami ezzel jár: az üvegházhatású gáz kibocsátás hatványozott fokozódása és a Golf-áram melegedése következtében, de a több évtizede folytatott éghajlatpizskálás miatt is – olyan rohamosan melegszik, hogy egy-két éven belül robbanásszerűen ki fog szabadulni az egyre vékonyodó jégtakaró alól, akkora lángtengert keltve, hogy mindnyájan megfövünk a forró gőzben, akár a rákok, és csillagpor lesz belőlünk. Az óceánok elpárolognak, a Föld olyan lesz, mint a Vénusz. Szerinte itt az ideje – most vagy soha –, hogy ki-ki összeállítsa a maga „bakancslistáját” (angolul „vödörlistáját”, *bucket-list*, mert angolul „a bakancsot földobni”, „elpatkolni”, „fűbe harapni” stb.: *to kick the bucket*, „fölrúgni a vödört”): vagyis számba vegye, milyen vágyát szeretné még megvalósítani, mit szeretne még megtenni, mielőtt földobja a bakancsot, „fölrúgja a vödört”.

Malcolm Light szerint csak akkor lenne reményünk a megmenekülésre, ha a fosszilis üzemanyagokkal működtetett, bankok és tőkés társaságok ellenőrizte, gyilkosan profithajhász oligarchikus rendszereket környezetbarát, az üvegházi gáz kibocsátást radikálisan csökkentő, az összes energiarendszert megújítható energiával helyettesítő kormányok váltanák le, s egyúttal megszűnne a fogyasztók makacs ragaszkodása a kőolajhoz és származékaihoz, és kigyógyulna a népesség abból a teljes letargiából, amellyel reagál minden olyan jelenségre, amely nem érinti közvetlenül. „Az emberek csak akkor fognak reagálni, amikor szembesülnek a halállal, de akkor már késő lesz.”

A halálos ágyán fekvő de Créqui márkiné bekérte a horgolását, amin dolgozott, mert szerette volna befejezni. A szobalány teljesítette úrnője kérését. – De asszonyom, hiszen már a halálán van... – rebegette könnyek közt. – Ugyan már, gyermekem, ez nem ok az idő feccsértésére! – felelte a márkiné.

Aki tájékozódni szeretne a „geomachináció” részleteiről, többek közt az alábbi honlapokon teheti meg:

(angol nyelvűek:) aircrap.org; arctic-news.blogspot.com; bariumblues.com; byebyebluesky.com; canadaskywatch.com; climatechangeagenda.com; chemtrailcentral.com; chemtrailplanet.com; educate-yourself.org; geoengineeringwatch.org (Dane Wigington honlapja; talán ez a legjobb tájékozódási támpont a témában, hétről hétre frissül és bővül, adatok és dokumentumok döbbenetes tömegét tartalmazza); globalskywatch.com; globaltruth.net; stopthecrime.net; theeconomiccollapseblog.com; weatherwar101.com
 (német nyelvűek:) chemtrail.de; chemtrails-info.de; sauberer.himmel.de
 (francia nyelvű:) cielvoile.fr
 (olasz nyelvű:) nogeingegneria.com